

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2237**z dnia 1 października 2019 r.****określające szczegóły obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów gatunków
dennych w wodach południowo-zachodnich na okres 2020–2021**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6 oraz art. 18 ust. 1 i 3,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach połowów w Unii poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przewidziano przyjęcie planów wieloletnich zawierających środki ochronne w odniesieniu do połowów niektórych stad na danym obszarze geograficznym.
- (3) Takie plany wieloletnie zawierają szczegóły realizacji obowiązku wyładunku i mogą upoważniać Komisję do dokładniejszego określenia tych szczegółów na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (4) W dniu 19 marca 2019 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2019/472 ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich oraz połowami eksploatującymi te stada. Art. 13 tego rozporządzenia uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych uzupełniających to rozporządzenie poprzez określenie szczegółów obowiązku wyładunku w odniesieniu do wszystkich stad gatunków w wodach zachodnich, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jak przewidziano w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 1.

- (5) Belgia, Hiszpania, Francja, Niemcy i Portugalia mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem w wodach południowo-zachodnich. Na mocy rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2374 ⁽³⁾ Komisja ustanowiła plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich, który został uchylony i zastąpiony rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/2033 ⁽⁴⁾, w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Niemcy i Portugalię w 2018 r.
- (6) W dniu 31 maja 2019 r. Belgia, Hiszpania, Francja, Niemcy i Portugalia po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Wód Południowo-Zachodnich oraz Komitetem Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych przedłożyły Komisji nową wspólną rekomendację; wspólna rekomendacja została zmieniona w dniu 9 sierpnia 2019 r. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ⁽⁵⁾ zweryfikował opinie naukowe otrzymane od właściwych podmiotów naukowych. Przedmiotowe środki zostały przedstawione przez Komisję w celu przeprowadzenia pisemnych konsultacji z grupą ekspertów złożoną z przedstawicieli 28 państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora.
- (7) Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2033 zawierało wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do homarca złowionego włokami dennymi w podobozarach 8 i 9 Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) oraz w odniesieniu do morlesza bogara złowionego tradycyjnym narzędziem połowowym „voracera” w rejonie ICES 9a, ponieważ istniejące dane naukowe wykazują możliwe wysokie wskaźniki przeżywalności, przy uwzględnieniu cech narzędzi połowowych ukierunkowanych na te gatunki, praktyki połowowe i ekosystem. W swojej ocenie ⁽⁶⁾ STECF stwierdził, że ostatnie doświadczenia i badania przeprowadzone w latach 2016–2018 wykazują wskaźniki przeżywalności homarca w zakresie obserwowanym w poprzednich ocenach. Państwa członkowskie przedstawiły potwierdzające wskaźniki przeżywalności odrzutów morlesza bogara STECF, który stwierdził ⁽⁷⁾, że to wyłączenie jest należyte uzasadnione. W związku z tym, biorąc pod uwagę fakt, że okoliczności nie uległy zmianie, należy utrzymać te wyłączenia z uwagi na przeżywalność w wodach południowo-zachodnich dla gatunków dennych w planie w zakresie odrzutów na okres 2020–2021.
- (8) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2033 przyznano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do rajowatych złowionych przy użyciu wszelkich narzędzi połowowych w podobozarach ICES 8 i 9, w oczekiwaniu na przedstawienie szczegółowych dowodów naukowych dotyczących wskaźników przeżywalności w odniesieniu do wszystkich segmentów floty i kombinacji narzędzi, obszarów i gatunków. STECF uważa, że państwa członkowskie zgromadziły informacje na temat zdrowotności, które zawierają pewne wskazówki na temat przeżywalności ⁽⁸⁾, ale że potrzebne są dalsze szczegółowe dane. Aby zgromadzić odpowiednie dane, trzeba kontynuować połowy. Można zatem przyznać wyłączenie, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Do dnia 1 maja każdego roku państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz uzupełnienia stwierdzonych przez STECF braków w danych, na potrzeby dorocznej oceny naukowej przez STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.
- (9) W odniesieniu do wskaźników przeżywalności rajowatych stwierdzono, że wskaźnik przeżywalności u rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) jest znacznie niższy niż w przypadku innych gatunków. Ponadto wiedza naukowa na temat modelu przetrwania tego gatunku wydaje się być stosunkowo niewielka. Państwa członkowskie przedstawiły dowody dotyczące zdrowotności i bezpośredniej przeżywalności odrzutów rai dwupłamej. STECF dokonał przeglądu tych dowodów i stwierdził ⁽⁹⁾, że dane wskazują na zmienną zdrowotność rai dwupłamej, ale nie są reprezentatywne dla warunków rybołówstwa komercyjnego i nie wykluczają, że przeżywalność rai dwupłamej jest bliska zeru. W związku z tym wyłączenie to należy przyznać jedynie na 2 lata w przypadku rai dwupłamej poławianej przy użyciu drygawic w podobozarach ICES 8 i 9 oraz na okres 1 roku w przypadku rai dwupłamej poławianej przy użyciu włoków dennych w podobozarze ICES 8. Środki na rzecz poprawy przeżywalności powinny zostać opracowane w trybie pilnym i informacje na ich temat wraz z wynikami prowadzonych badań należy przekazać STECF do oceny jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. w przypadku rai dwupłamej poławianej przy użyciu włoków w podobozarze ICES 8 i nie później niż do dnia 1 maja każdego roku w odniesieniu do rai dwupłamej poławianej przy użyciu drygawic w podobozarach ICES 8 i 9.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2374 z dnia 12 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2033 z dnia 18 października 2018 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021 (Dz.U. L 327 z 21.12.2018, s. 1).

⁽⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽⁶⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽⁷⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽⁸⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽⁹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

- (10) Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2033 zawierało wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku na mocy art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do soli złowionych przy użyciu włoków rozprzowych i włoków dennych w rejonach ICES 8a i 8b, oraz w odniesieniu do soli złowionych za pomocą drygawic i sieci skrzelowych w rejonach ICES 8a i 8b. Dane przedstawione przez państwa członkowskie w odniesieniu do tych wyłączeń zostały zweryfikowane przez STECF⁽¹⁰⁾. STECF stwierdził, że wspólna rekomendacja zawiera uzasadnione argumenty dotyczące trudności w zakresie zwiększenia selektywności i nieproporcjonalnych kosztów postępowania z niezamierzonymi połowami. W związku z tym, biorąc pod uwagę fakt, że okoliczności nie uległy zmianie, należy utrzymać te wyłączenia *de minimis* w wodach południowo-zachodnich dla gatunków dennych w planie w zakresie odrzutów na okres 2020–2021.
- (11) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2033 przewidziano tymczasowe wyłączenie *de minimis* z obowiązku wyładunku na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do morskczuka złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9. Dowody przedstawione przez państwa członkowskie w związku z tym wyłączeniem w nowej wspólnej rekomendacji zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽¹¹⁾, że w badaniach dotyczących selektywności nie znaleziono bardziej selektywnych urządzeń, które byłyby dostępne na tym etapie. STECF stwierdził, że dostępne informacje wskazują na znaczny wzrost kosztów postępowania z niezamierzonymi połowami. Państwa członkowskie przeprowadzają dodatkową analizę nieproporcjonalnych kosztów, w tym w odniesieniu do połowów morskczuka europejskiego. Aby zgromadzić odpowiednie dane, trzeba kontynuować połowy. Można zatem przyznać wyłączenie, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje do oceny przez STECF, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja każdego roku.
- (12) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się przedłużenie wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do morlesza bogara złowionego przy użyciu haków i lin w podobozarze ICES 8 oraz w rejonie ICES 9a, oprócz istniejącego wyłączenia dla tego gatunku w podobozarze ICES 10. Państwa członkowskie przedstawiły dane naukowe w celu wykazania wysokich wskaźników przeżywalności morlesza bogara w tym rodzaju połowów w podobozarze ICES 8 oraz w rejonie ICES 9a. Dodatkowe dowody dotyczące wskaźników przeżywalności w podobozarze ICES 8 i w rejonie ICES 9a zostały przedłożone STECF, który stwierdził⁽¹²⁾, że zastosowana metoda ma swoje ograniczenia, w szczególności w odniesieniu do krótkiego okresu monitorowania, co z dużym prawdopodobieństwem może doprowadzić do zawyżenia wskaźników przeżywalności. Potrzebne są dalsze badania w celu uzyskania solidnych danych szacunkowych na temat przeżywalności. Można zatem przyznać wyłączenie, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Do dnia 1 maja każdego roku państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności na potrzeby dorocznej oceny przez STECF.
- (13) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2033 przewidziano wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do beryksów złowionych przy użyciu haków i lin w podobozarze ICES 10. STECF dokonał przeglądu dowodów przedstawionych przez państwa członkowskie i stwierdził⁽¹³⁾, że zawierały one uzasadnione argumenty wykazujące, że trudno będzie uzyskać dalszą poprawę w zakresie selektywności lub będzie ona wiązać się z nieproporcjonalnymi kosztami postępowania z niezamierzonymi połowami. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, należy uwzględnić te wyłączenia *de minimis* w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2020–2021.
- (14) Nowa wspólna rekomendacja zawiera wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do:
- ostroboka złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - ostroboka złowionego przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9 oraz w obszarach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF) 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0,
 - makreli złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - makreli złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0,
 - smuklicy złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - smuklicy złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9,
 - gładzicy złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - gładzicy złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9,

⁽¹⁰⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽¹¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- żabnicy złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobszarach ICES 8 i 9,
 - żabnicy złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobszarach ICES 8 i 9,
 - witlinka złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobszarach ICES 8,
 - witlinka złowionego przy użyciu sieci skrzelowych w podobszarach ICES 8,
 - rdzawca złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobszarach ICES 8 i 9,
 - rdzawca złowionego przy użyciu sieci skrzelowych w podobszarach ICES 8 i 9,
- (15) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowych wyłączeń *de minimis* dotyczących ostroboka i makreli, złowionych przy użyciu włoków i niewodów w podobszarach ICES 8 i 9, zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził ⁽¹⁴⁾, że odpowiednie próby nie wykazały możliwości ograniczenia przyłowów. STECF odnotował, że państwa członkowskie zaplanowały dodatkowe prace w celu uzasadnienia wyłączeń na podstawie nieproporcjonalnych kosztów postępowania z przyłowami. Biorąc pod uwagę, że trudno jest osiągnąć selektywność, można przyznać wyłączenie dla tego rodzaju rybołówstwa na jeden rok, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje do oceny przez STECF, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (16) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowych wyłączeń *de minimis* w odniesieniu do smuklicy, gładzicy, żabnicy, witlinka i rdzawca złowionych przy użyciu włoków i niewodów w podobszarach ICES 8 i 9 zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził ⁽¹⁵⁾, że przeprowadzenie hiszpańskiego badania na temat nieproporcjonalnych kosztów postępowania z przyłowami może dostarczyć dodatkowych dowodów na poparcie wyłączenia dotyczącego żabnicy i smuklicy. STECF stwierdził, że państwa członkowskie powinny zobowiązać się do podjęcia dalszych prac w celu uzasadnienia wyłączeń dotyczących witlinka i rdzawca. Biorąc pod uwagę, że trudno jest osiągnąć selektywność, można przyznać wyłączenia na jeden rok, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje do oceny przez STECF, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (17) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowych wyłączeń *de minimis* dotyczących ostroboka i makreli, złowionych przy użyciu sieci skrzelowych w podobszarach ICES 8 i 9 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0 zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził ⁽¹⁶⁾, że informacje na temat trudności z poprawą selektywności są wiarygodne, biorąc pod uwagę charakter połowów. STECF odnotował, że prowadzone jest badanie na temat nieproporcjonalnych kosztów w przypadku hiszpańskich połowów przy użyciu sieci skrzelowych oraz że po zakończeniu tego badania należy przeprowadzić jego ocenę. Biorąc pod uwagę, że trudno jest osiągnąć selektywność, można przyznać wyłączenia dla tego rodzaju rybołówstwa na jeden rok, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia tych wyłączeń, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje do oceny przez STECF, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (18) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowych wyłączeń *de minimis* w odniesieniu do smuklicy, gładzicy, żabnicy, witlinka i rdzawca złowionych przy użyciu sieci skrzelowych w podobszarach ICES 8 i 9 zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził ⁽¹⁷⁾, że potencjalna skala wszelkich strat rynkowych wynikających ze wzrostu selektywności tych połowów nie została określona ilościowo i nie jest jasne, w jaki sposób ta potencjalna skala różniłaby się w zależności od poszczególnych połowów przy użyciu sieci skrzelowych. STECF stwierdził, że państwa członkowskie powinny przedstawić szczegółowe informacje na temat każdego rodzaju połowów z użyciem sieci skrzelowych. Biorąc pod uwagę, że trudno jest osiągnąć selektywność, można przyznać te wyłączenia na jeden rok, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje do oceny przez STECF, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

⁽¹⁴⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁶⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁷⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

- (19) Aby zapewnić wiarygodne oszacowania poziomów odrzutów na potrzeby ustalenia całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* było oparte na ekstrakcji informacji dotyczących ograniczonej ilości danych i częściowych informacji na temat floty – zapewnić przekazywanie dokładnych i weryfikowalnych danych dla całej floty objętej tym wyłączeniem.
- (20) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i mogą być włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (21) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przeanalizowała zarówno ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku. W wielu przypadkach dalsze prowadzenie działalności połowowej i gromadzenie danych jest konieczne w celu uwzględnienia uwag STECF. W takich przypadkach właściwe jest zastosowanie pragmatycznego i ostrożnego podejścia do zarządzania rybołówstwem poprzez przyznawanie tymczasowych wyłączeń. Nieprzyznanie takich wyłączeń uniemożliwiłoby gromadzenie danych, które mają zasadnicze znaczenie dla właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, z myślą o pełnym wdrożeniu obowiązku wyładunku.
- (22) Należy zatem uchylić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2033 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.
- (23) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na działalność gospodarczą związaną z okresem połowu statków unijnych oraz jego planowanie, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

W podobszarach ICES 8, 9, 10 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0 obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków dennych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w latach 2020–2021.

Artykuł 2

Definicje

„Voracera” oznacza narzędzie połowowe, zaprojektowane i wykonane lokalnie, składające się ze zmechanizowanej liny haczykowej, stosowane w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w połowach morlesza bogara na południu Hiszpanii w rejonie ICES 9a.

Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca

- Wyłączenie z obowiązku wyładunku gatunków, co do których dane naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżywalności, przewidzianych w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego w podobszarach ICES 8 i 9 przy użyciu włoków dennych (kody narzędzi połowowych ⁽¹⁸⁾: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, TBB, OT, PT oraz TX).
- Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na natychmiastowym uwolnieniu go w obszarze, w którym został złowiony.

⁽¹⁸⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W przypadku statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowane w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do rajowatych

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku gatunków, co do których dane naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżywalności, przewidzianych w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do rajowatych (*Rajiformes*) złowionych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w podobozarach ICES 8 i 9.
2. Odrzut rajowatych złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu.
3. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja każdego roku, dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia te informacje naukowe do dnia 31 lipca każdego roku.
4. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do rai dwupłamej:
 - złowionej przez drygawice w podobozarach ICES 8 i 9 do dnia 31 grudnia 2021 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja każdego roku, dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie dla rai dwupłamej złowionej drygawicami. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia te informacje naukowe do dnia 31 lipca każdego roku,
 - złowionej przez drygawice w podobozarze ICES 8 tylko do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie dla rai dwupłamej złowionej drygawicami. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia te informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do morlesza bogara

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do gatunków, co do których dane naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżywalności, przewidzianych w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*) złowionego przy użyciu tradycyjnego narzędzia połowowego „voracera” w rejonie ICES 9a oraz do morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*) złowionego przy użyciu haków i lin (kody narzędzi połowowych: LHP, LHM, LLS, LLD) w podobozarach ICES 8 i 10 oraz w rejonie ICES 9a.
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja każdego roku, dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1 w odniesieniu do morlesza bogara złowionego przy użyciu haków i lin w podobozarach ICES 8 i 9 oraz w rejonie ICES 9a. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia przedstawione informacje naukowe do dnia 31 lipca każdego roku.
3. Odrzut morlesza bogara złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jego natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 6

Wyłączenia de minimis

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c) wymienionego rozporządzenia:
 - a) w przypadku morskiczka europejskiego (*Merluccius merluccius*) maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki i niewody (kody narzędzi: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV) w podobozarach ICES 8 i 9;
- Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają co roku, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia te informacje naukowe do dnia 31 lipca każdego roku.

- b) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe i włoki denne (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT oraz TX) w rejonach ICES 8a i 8b;
- c) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR oraz GEN) w rejonach ICES 8a i 8b;
- d) w przypadku beryksów (*Beryx spp.*) maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki prowadzące połowy haczykowe (kody narzędzi: LHP, LHM, LLS, LLD) w podobszarze ICES 10;
- e) w przypadku ostroboków (*Trachurus spp.*) w 2020 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- f) w przypadku ostroboków (*Trachurus spp.*) w 2020 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8, 9 i 10 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0;
- g) w przypadku makreli (*Scomber scombrus*) w 2020 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- h) w przypadku makreli (*Scomber scombrus*) w 2020 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0;
- i) w przypadku smuklic (*Lepidorhombus spp.*) w 2020 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- j) w przypadku smuklic (*Lepidorhombus spp.*) w 2020 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- k) w przypadku gładzicy (*Pleuronectes platessa*) w 2020 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- l) w przypadku gładzicy (*Pleuronectes platessa*) w 2020 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- m) w przypadku żabnic (*Lophiidae*) w 2020 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- n) w przypadku żabnic (*Lophiidae*) w 2020 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- o) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2020 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarze ICES 8;
- p) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2020 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarze ICES 8;
- q) w przypadku rdzawca (*Pollachius pollachius*) w 2020 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- r) w przypadku rdzawca (*Pollachius pollachius*) w 2020 r. maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9.

2. Wyłączenia *de minimis* określone w ust. 1 lit. e)–r) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające te wyłączenia. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia te informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.

*Artykuł 7***Uchylenie**

Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2033 traci moc.

*Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER
